

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/232/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713213198
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3713213198.11

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňa JUDr. Anna Kutišová v právnej veci navrhovateľa B. C. B., F.. X.X. XXXX, T. S. XXXX, právne zastúpený JUDr. Romanom Hriadelom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Sad SNP 669/6, Žilina proti odporcovi X/ O. Š., F.. X.XX. XXXX, T. H. T., J. XX/XX, X/ O.. I. U., H., F.. XX.X. XXXX, T. Č., U. XXX, X/ D.. Z. U., F.. X. X. XXXX, T. Č., U. XXX, Z. X/, X/ H. W.: D.. Š. E., P. F. P. XXXX, v konaní o zaplatenie 205.802,30 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa 1/ je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 4.315,21 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne od 13. 3. 2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporkyňi 1/ súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcom 3/, 4/ trovy konania vo výške 204,10 € na účet právneho zástupcu odporcov, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 2.10.2013 domáhal zaplatenia 205.802,30 € s príslušenstvom, a to proti odporcom 1/, 3/, 4/ a D. Š., F.. X.X.XXXX, ktorý bol v návrhu označený ako odporca 2/. Z dôvodu, že odporca 2/ zomrel, tunajší súd konanie uznesením č.k. 8C/232/2013-158 zo dňa 7.10.2014 proti odporcovi 2/ zastavil. Žalovanej sumy sa navrhovateľ domáhal titulom vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zaplatil odporcom kúpnu cenu za nehnuteľnosti, ktoré neskôr boli vyhlásené za neplatné. Uviedol, že s odporcami uzavrel dve kúpne zmluvy. Dňa 25.11.2008 uzatvoril s odporcom 2/ kúpnu zmluvu V 3771/2008, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť - parcela E - KN 34/8 (k. ú. neuvedené), záhrada o výmere 848 m² a v nej bola uvedená kúpna cena 170.000,- Sk (5.642,97 €). Navrhovateľ uviedol, že v skutočnosti zaplatil kúpnu cenu 3.500.000,- Sk (116.178,71 €). Odporca 3/ pri uzatváraní tejto zmluvy zastupoval pôvodne žalovaného odporcu 2/.

Ďalšia kúpna zmluva bola uzavretá dňa 29.12.2008 pod č. V 4177/2008, ktorou odporcovia 1/ a 2/ predali navrhovateľovi nehnuteľnosť v k. ú. Č. H. L.-P. XX/XX o výmere 1012 m² za kúpnu cenu 260.000 Sk. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy odporca 3/ zastupoval odporcov 1/ a 2/. Navrhovateľ uviedol, že v skutočnosti zaplatil kúpnu cenu 2.700.000,- Sk (89.623,58 €).

Navrhovateľ v návrhu zdôraznil, že pri uzatváraní zmlúv jednal výlučne len s odporcami 3/ a 4/. Peniaze na zaplatenie získal tak, že si ich požičal a pôžičku zabezpečil zriadením záložného práva. Odporcovia 3/ a 4/ ho výslovne ubezpečili, že všetky záležitosti v súvislosti s prevodom vlastníckeho práva budú v úplnom poriadku. Napriek tomu však rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/56/2009 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/378/2011 bolo rozhodnuté, že vyššie uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva H. D. D.. Z odôvodnení oboch rozsudkov vyplýva, že vyššie uvedené

kúpne zmluvy sú neplatné. Z uvedeného dôvodu má preto nárok na vrátenie žalovanej sumy. Odporcovia uvedenú sumu odmietajú vrátiť, preto sa obrátil na súd s návrhom na vydanie rozsudku, ktorým budú odporcovia 1 - 4 zaviazaní zaplatiť mu 205.802,30 € (6.200.000,- Sk), spolu s úrok z omeškania 9 % ročne od 13.03.2012 do zaplataenia a nahraďiť trovy konania.

Odporcovia 3/ a 4/ v písomnom vyjadrení k návrhu uviedli, že uvedené sumy nikdy neprevzali, oni žiadne nehnuteľnosti navrhovateľovi nepredávali a ani s ním neboli nikdy v žiadnom majetkovoprávnom vzťahu.

Odporkyňa 1/ sa k podanému návrhu písomne nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu na začatie konania, kúpnych zmlúv zo dňa 25.11.2008 a zo dňa 29.12.2008, splnomocnení pre odporcu 3/, výpisov z katastra nehnuteľností, notárskych zápisníc N438/2008, NZ 49425/2008, N 266/88, NZ 268/88, zmlúv o pôžičke zo dňa 2.12.2008 a zo dňa 22.12.2008, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/56/2009-515 z 12.12.2011, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/378/2011 z 12.03.2012, uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/56/2009, s obsahom spisu Okresného súdu v Čadci sp.zn. 8C/56/2009 vrátane GP č. 147/08 a 164/08 zo spisu OS Čadca sp. zn.8C/56/2009, vyjadrení účastníkov konania, vylúchom účastníkov konania a svedkov p. M. U., H..B., oboznámením potvrdení a dôkazov o cene nehnuteľností v centre Č., dôkazov o spolupodnikaní navrhovateľa so svedkom H.. U., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Kúpnu zmluvou zo dňa 25.11.2008 (čl. 12) pôvodne žalovaný odporca 2/ predal navrhovateľovi nehnuteľnosť v P. Ú. Č. - H. P. L. XX/X (záhrada) o výmere 848 m². Kúpna cena bola dohodnutá v čl. 4 zmluvy na 170.000,- Sk (5.642,97 €). Na strane 1 zmluvy pod samotným textom zmluvy je rukou dopísaný dátum 2.12.2008 a suma 3.500.000,- Sk bez akejkoľvek parafy. Odporca 2/ D. Š. sa stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti vydržaním, čo súd zistil z notárskej zápisnice N 438/2008, NZ 49425/2008, NCR1s 48974/2008 spísanej na notárskom úrade JUDr. Ľ. P. dňa 14.11.2008.

Súd konštatuje, že pri kúpnej cene 170.000,- Sk je cena za meter štvorcový 200,47 Sk, pokiaľ by kúpna cena pozemku bola až 3.500 000,- Sk, kúpna cena za meter štvorcový by bola 4.127,36 Sk.

Z kúpnej zmluvy uzavretej v Č. dňa 29.12.2008 súd zistil, že odporcovia 1/ a 2/ predali navrhovateľovi nehnuteľnosť - parcelu P. XX/XX záhrada o výmere 1012 m² v k. ú. Č., v zmluve je uvedená dohodnutá kúpna cena vo výške 260.000,- Sk, ktorá bola podľa čl.4 kúpna cena predávajúcim vyplatená vopred. Na prvej strane tejto zmluvy je rukou dopísaný dátum 22.12.2008 a suma 2.700.000 Sk.

Súd konštatuje, že pri kúpnej cene 260.000,- je cena za meter štvorcový 256,92 Sk, pokiaľ by kúpna cena pozemku bola až 2.700.000,- Sk, tak cena za meter štvorcový by bola 2.667,98 Sk.

Zo splnomocnenia zo dňa 11.12.2008 (čl. 8 spisu) bolo zistené, že odporca 2/ splnomocnil odporcu 3/, aby majetko-právne vysporiadal pozemok KN E č. XX/XX, uzavrel a podpísal kúpnu zmluvu na predaj jeho podielu nehnuteľnosti. V rovnakom rozsahu ohľadom toho istého pozemku splnomocnila odporcu 3/ aj odporkyňa 1/ splnomocnením zo dňa 11.12.2008, overeným dňa 22.12.2008 (čl. 10 spisu).

Zo splnomocnenia zo dňa 5.6.2008 (čl. 30 spisu) súd zistil, že pôvodne žalovaný odporca 2/ splnomocnil navrhovateľa na všetky úkony potrebné na majetko-právne vysporiadanie pozemkov v P.Ú. Č..

Podľa výpisov z katastra nehnuteľností aktuálnych k 14.04.2008 (čl. 19 a nasl. spisu) boli vlastníkmí nehnuteľnosti KN E XX/XX Ľ., D. I. E. Š. a v prípade parcely P. L. XX/X i O. I. E. Š., právni predchodcovia pôvodne žalovaného odporcu 2/ a odporkyne 1/.

Na základe vyššie uvedených kúpnych zmlúv sa vlastníkom predmetných nehnuteľností stal navrhovateľ (výpis z LV č. XXXX zo dňa 28.11.2008 a 17.8.2009, čl. 14 a 21 spisu), pričom na LV zo dňa 17.8.2009 sa už jednalo o parcely KN C č. XXX/X-X, XXX/XX, XXX/XX I. XXX, ktoré boli vytvorené z KNE parciel XX/X I. XX/XX, tak ako je to nižšie v odôvodnení tohto rozsudku uvedené.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8C/56/2009-515 v spojitosti s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/378/2011, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 12.03.2012, bolo určené, že parcela KN C XXX/X, k. ú. Č. patrí do dedičstva po nebohom D. D., F.. XX.XX.XXXX, ďalej bolo určené, že parcely KN C XXX/XX, P. B. XXX/XX, KN C XXX/X, P. B. XXX/X, P. B. XXX/X, P.Ú.. Č. patria po polovici do dedičstva po D. I. I. D.. V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/56/2009-515 je uvedené, že sa jedná o tie isté nehnuteľnosti (KNE XX/XX I. XX/X W. F. A. Č.. XXXX), ale v stave KNC. Zápisom geometrických plánov KNC parciel, vytvorených geometrickými plánmi č. 147/08 a 164/08 (príloha č. 51 a 53 v ZP č. 910051-8/2010, ktorý je súčasťou spisu OS Čadca sp. zn. 8C/56/2009) zanikla parcela KNE č. XX/XX (z nej vznikli parcely registra parcely 614/1 a 613) a zmenila sa parcela registra KNE č. XX/X (zostala časť KNE parcely XX/X o výmere 189 m2 a zo zvyšku boli vytvorené parcely reg. B. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/XX I. XXX/XX). Parcely KNE XX/XX I. P. XX/X boli nesprávne zidentifikované, následkom čoho boli zapísané na nesprávnych vlastníkov. V danom rozsudku je tiež v odôvodnení uvedené, že na parcelách KN E XX/XX I. XX/X (P. Ú.. Č.) došlo k nesprávnemu vystaveniu listu vlastníctva a následne k uzavretiu neplatných kúpnych zmlúv pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 123 Občianskeho zákonníka (predávajúci ako nevlastníci nemohli disponovať s nehnuteľnosťami platným spôsobom). Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že prvostupňový súd v konaní dospel k správnym právnym záverom, s ktorými sa stotožňuje a rozsudok Okresného súdu Čadca potvrdil.

Navrhovateľ vypovedal, že k uzavretiu zmlúv došlo tak, že odporca 3/ najskôr oslovil jeho manželku, či by nechceli kúpiť pozemok o rozlohe cca 800 m2 za 3.500.000,- Sk, on s uzavretím zmluvy súhlasil, zmluvu uzatvorili a už pri jej podpise zistil, že v zmluve je uvedená iná suma, než ktorú kúpnu cenu platil a bolo mu vysvetlené, že je to kvôli daniam. Peniaze odporcovi 3/ odovzdal až po tom, ako bol zapísaný ako vlastník na liste vlastníctva.

Situácia pri uzatváraní druhej zmluvy bola podľa navrhovateľa iná, pretože odporcovi 3/ peniaze odovzdal pri jej uzatváraní, kedy ešte nebol zapísaný ako vlastník danej nehnuteľnosti.

Pri odovzdávaní kúpnej ceny bola vždy prítomná aj odporkyňa 4/- manželka odporcu 3/. Obom veril, odporkyňa 4/ bola podľa navrhovateľa riaditeľkou správy katastra. S odporcami 1/ a 2/ sa nikdy nestretol, jednal len s odporcami 3/ a 4/, ktorí mu ukázali aj plnú moc od odporcov 1/ a 2/. Peniaze na kúpu pozemkov dostal od p. U. vždy v ten istý deň, ako ich odovzdal odporcom 3/ a 4/. S p. U. sa pozná už 28 rokov, pričom spoločne podnikali. Požičané peniaze mu vrátil. Peniaze na ich vrátenie získal z predaja jedného svojho objektu v Č..

Navrhovateľ ako dôkaz o pôžičke, ktorú podľa vlastného tvrdenia použil na zaplatenie kúpnej ceny 3.500 000 Sk, predložil písomnú zmluvu o pôžičke zo dňa 2.12.2008, z ktorej súd zistil, že navrhovateľ si požičal uvedenú sumu od M. U.. Pôžička bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti - parcele KN E XX/X, P.Ú.. Č.. Podľa výpisu z účtu navrhovateľa dňa 15.11.2013 navrhovateľ vložil na č. ú. XXXXXXXX/XXXX sumu 116.179,- € (3.500.000,- Sk) a v popise transakcie uviedol - vrátenie pôžičky z 2.12.2008. Svedok U. potvrdil vrátenie pôžičky v danej výške.

Navrhovateľ uviedol, že kúpnu cenu 2.700 000,- Sk si taktiež požičal od p. U. a uzatvoril s ním dňa 22.12.2008 zmluvu o pôžičke. Svedok p. U. vypovedal, že aj túto pôžičku mu už navrhovateľ vrátil. Dôkaz o tom do spisu predložený nebol.

Navrhovateľ uviedol, že v oboch prípadoch kúpnu cenu vyplácal odporcovi 3/ za prítomnosti odporkyne 4/, a to v kancelárii jeho predajne na K.. E..

Navrhovateľ podporne dôvodil, že trhová cena nehnuteľností v danom čase a mieste bola vysoká a predložil potvrdenia od 3 realitných kancelárií, ktorými do preukazoval. Podľa potvrdenia na č.l. 220 spisu od K-REALITY bola cena pozemkov na K. E. 100 €/m2. Podľa potvrdenia na č.l. 221 spisu od D.. D. H. bola cena pozemkov na Ulici E. 100 - 150 €/m2. Podľa potvrdenia na č.l. 221 spisu od Vreal, s.r.o. bola cena pozemkov na K. E. 100 - 120 €/m2. Neskôr zdôraznil, že v čase uzatvárania kúpnych zmlúv sa cena stavebných pozemkov pohybovala okolo 4.000,- Sk, pričom podľa kúpnych cien uvedených v zmluvách je to oveľa menej.

Odporcovia 3/, 4/ predložili do spisu znalecký posudok č. 11/05, vypracovaný súdnym znalcom Ing. D. D., podľa ktorého bola cena pozemkov v Č. F. E. K., teda v mieste, kde sa mali nachádzať aj sporné pozemky, vo výške 857,1 Sk/m², čo sa podľa odporcov približuje cene uvedenej v kúpnych zmluvách.

Odporkyňa 1/ vypovedala, že pôvodne žalovaný odporca 2/ bol jej strýko a telefonicky jej oznámil, že sú podieloví spoluvlastníci nejakých pozemkov R. Č., ktoré by mohli predať. Následne sa stretla s odporcom 3/, podpísala mu plnú moc a on jej odovzdal kúpnu cenu 135.000,- Sk, ktorú sumu opravila na pojednávaní dňa 14.09.2015, kedy vypovedala, že jej bola vyplatená suma 130.000,- Sk a že predtým sa pomýlila. To, že kúpna cena by údajne mala byť aj vyššia, zistila až počas súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Č.. Odporcovi 3/ podpísala aj potvrdenie o prevzatí peňazí. O pozemok sa nikdy nezaujíkala.

Odporca 3/ vypovedal, že niekedy v máji 2008 pôvodne žalovaný odporca 2/ im (jemu a odporkyňi 4/) predložil list vlastníctva č. XXXX s tým, že chcel, aby ho zastupovali pred notárom ohľadom osvedčenia o vydržaní, následne zistili, že na Š. D.e vedený aj LV č. XXXX, čo oznámili aj odporcovi 2/, od ktorého zistili, že polovica podielu patrí odporkyňi 1/ a jej sestre. Keďže sestra odporkyne 1/ nemala o pozemky záujem, osvedčenie vlastníctva bolo len v prospech pôvodne žalovaného odporcu 2/ a odporkyne 1/.

Uviedol ďalej, že zmluva zo dňa 25.11.2008 bola uzatváraná na podnet navrhovateľa, s kúpnu cenou 170.000 Sk súhlasili obaja účastníci zmluvy. Dňa 24. 11. 2008 mu navrhovateľ priniesol peniaze - sumu 170.000,- Sk a na druhý deň odporca 2/ podpísal v Q. Q. predmetnú kúpnu zmluvu a zároveň aj prevzal kúpnu cenu 170.000 Sk. Za sprostredkovanie im odporca 2/ zaplatil odmenu 500 Sk.

Odporca 3/ ďalej vypovedal, že kúpnu cenu 260 000,- Sk podľa zmluvy uzatvorenej dňa 29.12.2008 navrhovateľ zložil už dňa 19.12.2008 (piatok) v ich kancelárii a hneď v pondelok (22.12.2008) spolu s manželkou (odporkyňou 4/) v Považskej Bystrici, odovzdali ju odporcom 1/ a 2/, každému po 130.000 Sk, o čom nevystavili žiadne potvrdenie, lebo odovzdanie peňazí bolo potvrdené priamo v zmluve. Predmetnú zmluvu podpísal za oboch predávajúcich on dňa 29.12.2008 ako splnomocnenec oboch predávajúcich. Odporkyňa 1/ ho splnomocnila v deň, kedy jej bola vyplatená kúpna cena, pôvodne žalovaný odporca 2/ ho podpísal ešte dňa 16.12.2008 a odovzdal mu ho v deň prevzatia kúpnej ceny, teda 22.12.2008.

Pri konfrontácii odporcu 3/ a navrhovateľa odporca 3/ poprel, že by prevzal od navrhovateľa vyššiu sumu peňazí, než je uvedené v kúpnych zmluvách. Navrhovateľ trval na tom, že mu odovzdal 3.500 000,- Sk a 2.700 000,- Sk.

Odporkyňa 4/ na pojednávaní dňa 1.06.2015 vypovedala, že prvá kúpna zmluva bola vypracovaná, podpísaná a podpis bol overený 25.11.2008. Čo sa týka druhej zmluvy, už v čase uzatvárania kúpnej zmluvy mali zabezpečené notárske osvedčenie, podľa ktorého vlastníkmí predávaných nehnuteľností boli odporkyňa 1/ a pôvodne žalovaný odporca 2/. Zmluva bola podpísaná 29.12.2008, ale peniaze boli vyplatené skôr - 22.12.2008, plnú moc im odporca 2/ podpísal 16.12.2008. Odporkyňa odporkyňu 1/, tiež splnomocnila odporcu 3/ a následne jej bola vyplatená kúpna cena, preto je aj v kúpnej zmluve (podpísaná a uzatvorená neskôr) uvedené, že peniaze sa vyplatili vopred. Pri uzatváraní prvej zmluvy, prišiel navrhovateľ k nim, potom šli do Q. Q., peniaze im navrhovateľ odovzdal v kancelárii, druhá zmluva sa spísala u nich v kancelárii, vtedy im navrhovateľ aj odovzdal peniaze. Uviedla, že pokiaľ navrhovateľ preukazuje, že prvú zmluva o pôžičke uzatvoril s p. U. dňa 2.12.2008, bolo to až po uzavretí prvej kúpnej zmluvy, teda pôžička nemohla byť použitá na zaplatenie kúpnej ceny, ktorá bola vyplatená v deň podpisu kúpnej zmluvy (25.11.2008) a uviedla, že žiaden predávajúci by nepotvrdil prevzatie peňazí, ktoré by neboli vyplatené, teda titulom kúpnej zmluvy zo dňa 25.11.2008 nemohla byť kúpna cena vyplatená neskôr.

Pri konfrontácii navrhovateľa a odporkyne 4/, navrhovateľ trval na tom, že peniaze - kúpne ceny, boli odporcom 3/,4/ odovzdané v jeho obchode, čo odporkyňa 4/ rozhodne poprela. Uviedla, že v oboch prípadoch to bolo v ich kancelárii, kde boli prítomní len ona, odporca 3/ a navrhovateľ.

Navrhovateľ následne potvrdil, že pri odovzdávaní peňazí boli prítomní len on a odporcovia 3/ a 4/, no trval na tom, že peniaze boli vyplatené v jeho kancelárii, ktorú má v obchode na E. K.. Pred odovzdaním

kúpnej ceny odporcom 3/ a 4/ mu peniaze priniesol pán U., ktorý však už osobne v jeho kancelárii pri odovzdávaní peňazí odporcom 3/, 4/ nebol, ale sa zdržiaval v obchode spolu s jeho manželkou .

Spoločný splnomocnený zástupca odporcov 3/ a 4/, uviedol, že v konaní vedenom pred OS Čadca pod sp. zn. 8C/26/2009 deklaroval navrhovateľ viacero termínov prevzatia peňazí od p. U., pričom nie je jasné, kde mu ich odovzdal, keď p. U. býva v P. A., v zmluvách o pôžičke sa uvádza, že peniaze sa vyplácali v Kysuckom Novom Meste, a navrhovateľ tvrdí, že to bolo v Čadci. Následne vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že od momentu odovzdania peňazí predávajúcim v roku 2008 navrhovateľ vedel, že odovzdal vyššiu kúpnu cenu, než aká bola uvedená v kúpnych zmluvách, a preto od odovzdania kúpnej ceny sa má počítať premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. najneskôr dňa 18.10.2010, kedy sa navrhovateľ vyjadroval k otázke zaplatenia kúpnej ceny v konaní pred Okresným súdom Čadca a keďže návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia bol podaný až dňa 2.10.2013, uplynula tak objektívna 3-ročná, ako aj subjektívna 2 ročná premlčacia lehota. Zároveň poprel, že by jeho klienti prevzali viac peňazí, než je kúpna cena uvádzaná v kúpnych zmluvách.

Navrhovateľ písomne prostredníctvom právneho zástupcu, ako aj ústne na pojednávaní sa nestotožnil s námietkou premlčania, ktorú vzniesli odporcovia 3/ a 4/ s poukazom na to, že bezdôvodné obohatenie odporcov vzniklo po tom ako právny dôvod plnenia odpadol, teda vyhlásením predmetných kúpnych zmlúv za neplatné, preto až od právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktorý rozhodoval o odvolaní proti rozsudku č.k. 8C/56/2009-515, teda od 12.03.2012 začala plynúť premlčacia lehota, čo znamená, že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná včas.

Svedkyňa D. B., manželka navrhovateľa, na pojednávaní dňa 8. 07.2015 uviedla, že odporcovia 3/ a 4/ prišli do ich predajne niekedy v roku 2008. Nebola pri uzatváraní zmlúv, ani pri preberaní peňazí. V tom čase bol v predajni aj pán U.. Manžel (navrhovateľ) jej povedal, že na kúpu pozemkov si požičia, pretože nemá dosť peňazí. Pri uzavretí zmluvy nebola, ale peniaze p. U. doniesol v ten istý deň, ako uzavreli zmluvu o pôžičke, manžel jej povedal, že uzavrel s p. U. 2 zmluvy o pôžičke, obe okolo 2 miliónov korún, vie, že kúpna cena bola rovnaká, ako požičaná suma. Požičané peniaze manžel (navrhovateľ) vrátil.

Odporcovia 3/ aj 4/ popreli, že by sa dostavili do predajne tak, ako to tvrdí svedkyňa, ktorá však napriek tomu zotrvala na svojom tvrdení.

Svedok M. U. na pojednávaní dňa 14.09.2015 vypovedal, že navrhovateľ ho požiadal o pôžičky na kúpu nehnuteľností- pozemkov, jeden z nich mal byť v lukratívnej časti mesta, druhý pozemok bol v susedstve navrhovateľa a vo veci kúpy spolu s navrhovateľom sa dostavili aj do kancelárie odporcov 3/ a 4/. Pán U. považoval za dôveryhodnú, preto súhlasil, že navrhovateľovi požičia. Zmluvy o pôžičke peniaze požičiaval navrhovateľovi niekedy v decembri, raz vo výške 3.500.000 Sk a raz vo výške 2.700.000 Sk. Pre istotu pôžičky zabezpečil zriadením záložného práva. Navrhovateľ mu nepovedal, aká bola kúpna cena uvedená v zmluvách, Odporcov 3/ a 4/ videl len raz - v ich kancelárii. V predajni navrhovateľa ich nikdy nevidel, neboli tam ani vtedy, keď priniesol navrhovateľovi peniaze, nikdy sa s nimi nerozprával o cene predávaných nehnuteľností. Pred uzatvorením zmlúv o pôžičke s navrhovateľom dohodol všetky podrobnosti a podmienky, pripravil zmluvy t. j. zmluvy o pôžičke a záložnú zmluvu a s takto pripravenými zmluvami sa aj s peniazmi dostavil do kancelárie v predajni navrhovateľa na K.. E. a tam mu bez svedkov aj peniaze odovzdal. Zmluvy o pôžičkách uzatvárali s navrhovateľom postupne, pretože naraz nemal toľko peňazí. Navrhovateľ mu už požičané peniaze vrátil .

Navrhovateľ po vykonanom dokazovaní žiadal návrhu vyhovieť s poukazom na to, že bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ poskytol finančné prostriedky vo výške uvedenej v návrhu, čo bolo preukázané výpoveďou navrhovateľa a jeho konfrontáciou s odporcami. Ďalším dôkazmi bola výpoveď manželky navrhovateľa, ktorá presne popisala okolnosti predchádzajúce uzavretiu zmluvy a výpoveď pána U., ktorý potvrdil, že požičal peniaze na kúpu pozemkov. Výpovede odporcov 3/ a 4/ sú nepravdivé a účelové. Kúpna cena, uvedená na zmluvách bola nereálna, pretože trhovú cenu pozemkov v danom čase bola oveľa vyššia.

Spoločný zástupca odporcov 3/ a 4/ v záverečnej reči uviedol, že svedkovia neboli pri preberaní a nepotvrdili, že by navrhovateľ vyplatil odporcom žalovanú sumu. Pôžičky boli poskytnuté v čase, keď prebiehala výstavba polyfunkčného objektu v Čadci, ktorý stavali p. U. a navrhovateľ, preto mohli byť poskytnuté na výstavbu polyfunkčného objektu. K cene pozemkov uviedol len to, že je to otázkou ponuky

a dopytu, ale cena pozemkov sa v tom čase pohybovala od 300 do 1.000,- Sk. Z opatrnosti opätovne vzniesol námietku premlčania.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

Podľa § 32 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi.

V danom prípade je z vykonaného dokazovania nepochybné, že navrhovateľ kúpil nehnuteľnosti v k. ú. Č., a síce nehnuteľnosť parcelu P. L. XX/XX o výmere 1012 m² od odporcu 1/ a parcelu P. L. XX/X o výmere 848 m² od odporcov 1/ a 2/, ktorí ju predávali ako podieloví spoluvlastníci, pričom ju vlastnili každý v polovici. Uvedené žiaden z účastníkov nespochybnil.

Ďalej dokazovaním bolo nesporne preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/56/2009, bolo právoplatne určené, že predmetné parcely, ktoré boli predmetom oboch kúpnych zmlúv patria do dedičstva po nebohých D.F. I. I. D.. Z odôvodnenia rozsudku v danom konaní vyplynulo, že parcela KN E XX/XX zanikla a že parcela KN L. XX/X sa zmenila, pričom vznikli z nich parcely KN C XXX/XXX a XX/XX I. XXX/X-X. V danom rozsudku bolo v jeho odôvodnení konštatované predávajúci, predávajúci (teda odporcovia 1/ a 2/) neboli vlastníkmi daných nehnuteľností, a preto ich ani nemohli platne predať, keďže nik nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má. Kúpne zmluvy sú teda neplatné a kupujúci sa môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v zaplatenej kúpnej cene, pretože dôvod, na základe ktorého ju zaplatil, odpadol.

Medzi účastníkmi konania bolo predovšetkým sporná výška kúpnej ceny, tiež, ktorý z odporcov sa bezdôvodne obohatil a taktiež bolo sporné aj miesto, kde mal navrhovateľ odovzdávať kúpnu cenu.

Niet sporu o tom, že kúpnu cenu v oboch prípadoch odovzdal navrhovateľ odporcom 3/ a 4/ a tiež, že s odporkyňou 1/ a pôvodne žalovaným odporcom 2/ osobne nikdy nejednal a sa s nimi nestretol.

Jednou zo zásad občianskeho súdneho konania je zásada kontradiktórnosti, ktorá poskytuje stranám v konaní o.i. aj možnosť predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné pre úspech ich požiadaviek, pričom v tomto konaní túto možnosť využili obe strany. Dôkazné bremeno bolo na navrhovateľovi, aby preukázal, že vyplatil odporcom kúpnu cenu vo výške, ktorú uplatňuje v tomto konaní a tiež to, že všetci odporcovia sa bezdôvodne obohatili.

Súd vykonané a predložené dôkazy hodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach. Po takomto hodnotení dôkazov súd dospel k záveru, že navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol a

nepreukázal, že by titulom predmetných kúpnych zmlúv zaplatil vyššiu kúpnu cenu, než je uvedená v kúpnych zmluvách.

Súd predovšetkým poukazuje na to, že obe zmluvy navrhovateľ podpísal ako kupujúci, teda s kúpnu cenou uvedenou v zmluvách bol oboznámený (čo priznal i na pojednávaní), no napriek tomu netrval na tom, aby bola kúpna cena uvedená v zmluve v správnej výške. Pokiaľ cena uvádzaná v zmluvách nezodpovedala skutočne vyplatenej kúpnej cene, navrhovateľ vo vlastnom záujme mal peniaze odovzdať preukazným spôsobom. Súd poukazuje na to, že rozdiel medzi kúpnu cenou uvedenou v zmluvách a navrhovateľom tvrdenou kúpnu cenou je značný, navrhovateľom tvrdená cena je niekoľkonásobne vyššia, preto aj výška rozdielu nepochybne mala donútiť navrhovateľa, aby nesúladiu cien venoval pozornosť a trval na ich oprave, resp. nemal za takýchto podmienok zmluvy vôbec podpísať a už vôbec sa nemal uspokojiť s vysvetlením, že je to kvôli nižšej daňovej zaťaženosti predávajúcich. Takýto argument nemal vôbec akceptovať, pretože jednak by tým pomohol spáchať daňový delikt, ale tiež z dôvodu, že v jeho záujme bolo, aby ak platil vyššiu kúpnu cenu, táto bola v zmluvách v správnej výške aj uvedená, pretože pokiaľ chcel kupovať pozemok na podnikateľské účely (čo potvrdila aj jeho manželka), sám by si znížil daňový základ, čo by bolo pre neho výhodné.

Súd poukazuje tiež na to, že obe kúpne ceny boli vyplatené v hotovosti, čo je už aj v prípade, ak by sa jednalo o vyplácanie ceny vo výške uvedenej v zmluvách, neštandardné. Navrhovateľ nijako nevysvetlil, prečo vo vzťahu k odporcom postupoval tak neprezieravo a nenechal si aspoň potvrdiť skutočne vyplatenú kúpnu cenu (ak ju teda vyplatil vyššiu, než je uvedené v zmluvách), obzvlášť v prípade ak odporcov 3/ a 4/ predtým osobne nepoznal. Vysvetlenie, že mal vedomosť, že odporkyňa 4/ predtým pracovala na správe katastra považoval súd za nedostatočné, pretože ani ak by to tak bolo, neznamenalo by to, že dôvodne jej mohol bezmedzne dôverovať.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že oba pozemky boli predané pod cenu, táto skutočnosť sama o sebe nepreukazuje, že zaplatil vyššiu kúpnu cenu. Uvedené by mohlo byť len podporným, nepriamym dôkazom, ktorý by dopĺňal iné, priamejšie dôkazy. Súd však podotýka, že aj odporcovia predložili k rozhodnej cene dôkaz, a to znalecký posudok, z ktorého vyplýva nižšia cena za 1 štvorcový meter oproti cene, ktorú uvádza navrhovateľ, čo by rozhodne muselo byť pri hodnotení dôkazov zohľadnené.

Navrhovateľ preukazoval, že kúpnu cenu vyplatil z pôžičiek od priateľa p. U., ktorý ich poskytnutie na kúpu pozemkov síce potvrdil, no tento svedok nebol prítomný pri uzatváraní kúpnych zmlúv, ani pri vyplácaní kúpnej ceny, hoci navrhovateľ tvrdil, že svedok ich priniesol v deň, kedy ich navrhovateľ vyplatil odporcom 3/, 4/ a v čase vyplácania bol stále v predajni. Súd tomuto jeho tvrdeniu neuveril, pretože samotný svedok síce potvrdil, že peniaze navrhovateľovi doniesol do predajne na K.. E., no zároveň uviedol že nevidel vchádzať odporcov 3/, 4/ do predajne. Pokiaľ bol svedok stále v predajni, určite by musel odporcov 3/, 4/ vidieť (poznal ich, keďže vypovedal, že s navrhovateľom bol v ich kancelárii) zvlášť, keď vedel, že sumu, ktorú požičal navrhovateľovi, tento má odporcom 3/,4/ odovzdať a malo sa to udiať v čase, keď stále bol v obchode. Súd preto z toho vyvodil záver, že navrhovateľ nehovoril pravdu a peniaze neodovzdával odporcom 3,4/ v kancelárii svojho obchodu. Aj keď v zmluvách sa uvádza, že pôžičky boli poskytnuté navrhovateľovi na kúpu predmetných pozemkov, toto nepreukazuje, že obe boli celé použité na zaplatenie cien za pozemky, resp. nemožno vylúčiť, že z nich navrhovateľ vyplatil kúpnu cenu vo výške, ktorá bola uvedená v zmluvách a zvyšok mohol byť použitý napríklad na výstavbu polyfunkčného objektu, ako to tvrdia odporcovia. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že záložná zmluva bola uzavretá len na zabezpečenie prvej pôžičky zo dňa 2.12.2008 vo výške 3.500 000,- Sk a predmetom zálohu bol pozemok KNE č. XX/X R. P.Ú. Č., druhá pôžička nebola zabezpečená záložnou zmluvou, hoci v texte zmluvy je odkaz na predmetnú záložnú zmluvu, no preukázateľne na LV je ľarcha zapísaná len ohľadom parciel, ktoré vznikli z parc. P. XX/X a nie z parcely 67/40.

Pochybnosti o použití poskytnutých pôžičiek na zaplatenie kúpnej ceny vyplýva aj z toho, že prvá zmluva o pôžičke bola uzavretá dňa 2.12.2008 a v tento deň požičané peniaze fyzicky aj navrhovateľ podľa vlastného vyjadrenia, ako aj výpovede svedkov -manželky a p. U., prevzal, čo znamená, že túto prvú pôžičku navrhovateľ nemohol použiť na zaplatenie kúpnej ceny titulom zmluvy zo dňa 25.11.2008, keďže kúpna cena bola predávajúcemu preukázateľne vyplatená v deň podpísania kúpnej zmluvy.

Druhá pôžička bola poskytnutá navrhovateľovi dňa 22.12.2008 pričom z výpovede odporcu 3/, odporkyne 1/ a zo splnomocnenia odporcu 3/ odporkyňou 1/, ktoré je overené dňa 22.12.2008 v

Považskej Bystrici súd má za preukázané, že kúpnu cenu z kúpnej zmluvy zo dňa 29.12.2008 odporca 3/ vyplatil odporcom 1/ a 2/ v ten istý deň v Považskej Bystrici, pričom podľa navrhovateľa a vypočutých svedkov pôžičku odovzdal p. U. navrhovateľovi v jeho predajni v Čadci, ktorí však odporcov 3/, 4/ v predajni nevidel, hoci údajne mali byť tam s ním súčasne, teda v rovnakom čase. Súd má pochybnosť o existencii tejto druhej pôžičky aj z dôvodu, že nebola zabezpečená záložnou zmluvou a navrhovateľ súdu žiadnym písomným dôkazom nepreukázal jej vrátenie, hoci svedok, H.. U. vrátenie tejto pôžičky slovnou potvrdil, čo však podľa súdu nie je dostačujúce. Za situácie, že navrhovateľ mal odovzdať odporcovi 3/ sumu 2.700.000,- Sk v čase, kedy zmluva nebola ešte podpísaná, je nelogické, aby si navrhovateľ nezabezpečil dôkaz o vyplatení peňazí v takej výške. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že potvrdenie mal, ale ho neskôr vrátil odporcom 3/, 4/, takýmto svojim správaním sa sám dostal do dôkaznej núdze.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k názoru, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že kúpna cena pozemkov bola iná, než aká je uvedená v kúpnych zmluvách. Súd preto uzavrel, že na základe zmluvy zo dňa 25.11.2008 bola pôvodne žalovanému odporcovi 2/ vyplatená kúpna cena 170.000,- Sk a na základe zmluvy zo dňa 29.12.2008 bola odporcom 1/ a 2/ vyplatená kúpna cena 260.000,- Sk, pričom odporcovia 1/ a 2/ vlastnili boli na predávanej nehnuteľnosti podielovými spoluvlastníkmi, každý vlastnil podiel 1/2-cu, preto aj každému bola vyplatená polovica z kúpnej ceny.

Nesporne tiež bolo preukázané, že pozemky, ktoré boli predmetom kúpnych zmlúv, Okresný súd Čadca rozsudkom určil, že patria do dedičstva po nebohých D. D. I. I. D. a súd v danom konaní prejudiciálne vyriešil otázku platnosti týchto zmlúv s tým, že uviedol, že nemohli byť platne uzatvorené, pretože predávajúci nikdy neboli ich vlastníkmi. Znamená to teda, že navrhovateľovi vzniklo síce právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane predávajúcich, avšak nie v uplatnenej výške, ale len vo výške, ktorá zodpovedá kúpnej cene uvedenej v kúpnych zmluvách a tiež nie proti všetkým odporcom.

Navrhovateľ napriek tomu, že konanie bolo proti pôvodne žalovanému odporcovi 2/ zastavené, neupravil žalobu a naďalej žiadal návrhu v plnom rozsahu vyhovieť s poukazom na to, že podľa neho v konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ poskytol finančné prostriedky odporcom v takom rozsahu, ako je uvedené v návrhu, teda, aby mu žalovanú sumu zaplatili po zastavení konania proti odporcovi 2/, v plnej výške všetci zostávajúci odporcovia 1/, 2/, 3/.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že odporca 3/ konal vo veci uzatvárania predmetných kúpnych zmlúv len ako splnomocnenec odporcov 1/ a 2/ a od navrhovateľa pre odporcov aj prebral kúpnu cenu, ktorej výšku súd ustálil vo výške uvedenej v jednotlivých kúpnych zmluvách. Teda ak odporca 3/ zastupoval odporcov 1/ a 2/ na základe plnej moci, jeho konaním vznikali práva a povinnosti priamo im, teda ak aj odporca 3/ prijal peňažné plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vznikla priamo odporcom 1/ a 2/, ktorým preukázateľne bola kúpna cena vyplatená.

Čo sa týka odporkyne 4/, o nej dokonca ani navrhovateľ netvrdí, že by ona preberala akúkoľvek kúpnu cenu, uvádzal len, že spolu s odporcom 3/ vybavovala všetky veci okolo kúpy predmetných nehnuteľností. Je teda zrejmé, že odporkyňa 3/ rozhodne nemôže byť v tomto konaní pasívne legitimovanou stranou a je žalovaná úplne bezdôvodne. Takisto však ani odporca 3./ nie je v spore pasívne legitimovaný, pretože zákon jednoznačne stanovuje, že bezdôvodné obohatenie vydáva ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí a nie ten, kto ich zastupuje. V tomto prípade ide len o osoby predávajúcich, lebo im boli kúpne ceny za pozemky vyplatené.

Z vyššie uvedeného dôvodu preto súd proti odporcom 3/, 4/ návrhu nevyhovel a v tejto časti súd návrh zamietol.

Čo sa týka prijatého plnenia na základe zmluvy uzavretej dňa 25.11.2008, zmluvnými stranami boli len odporca 2/ a navrhovateľ, preto odporkyňa 1/ nepochybne nemala z tohto právneho úkonu žiaden majetkový prospech, preto ani nemá povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie prijaté na základe tejto zmluvy. Keďže proti odporcovi 2/ bolo konanie právoplatne zastavené, súd nemohol z titulu tejto zmluvy návrhu navrhovateľa vyhovieť a z tohto dôvodu aj v tejto časti súd návrh zamietol.

Čo sa týka zmluvy uzavretej dňa 29.12.2008, tu boli zmluvnými stranami odporcovia 1/ a 2/, každý vlastnil po polovici predávanej nehnuteľnosti, preto mali obaja povinnosť vydať po polovici prijatého plnenia (260.000,- Sk), teda každý 130.000 Sk. Vzhľadom na uvedené súd uložil odporkyňi 1/, aby túto sumu odporcovi vydala a zvyšok z uplatnenej kúpnej ceny z danej zmluvy súd navrhovateľovi nepriznal a opätovne v tejto časti návrh zamietol. Súd nemohol uložiť povinnosť odporkyňi 1/ vydať celú kúpnu cenu titulom uvedenej kúpnej zmluvy, keďže ona preukázateľne, čo sama nepopierala, prevzala len sumu 130.000 Sk, čo v prepočte na eurá predstavuje sumu 4.315,21 Eur. K zaplateniu tejto sumy preto súd odporkyňu rozsudkom zaviazal, a to titulom bezdôvodného obohatenia, keďže právny dôvod vyplatenia tejto kúpnej ceny odpadol, resp. od začiatku nebol daný. Povinnosť odporcu 2/ vydať bezdôvodné obohatenie smrťou neprešla na jeho dedičov, čo je zdôvodnené v uznesení o zastavení konania proti nemu.

Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany odporcov 3/ a 4/, súd napriek tomu, že proti nim návrh zamietol z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na ich strane, sa touto námietkou zaoberal, avšak považuje túto námietku za bezdôvodnú. V tomto prípade začína premlčacia doba (objektívna aj subjektívna) plynúť dňom, kedy právny dôvod odpadol, teda právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Žiline 5Co/378/2011 dňa 12.03.2012. Premlčacia doba subjektívna je 2 roky a objektívna 3, a keďže bol návrh na tunajší súd doručený 2.10.2013, nepochybne navrhovateľ návrh podal včas.

Súd už len pre úplnosť dodáva, že tvrdenia odporcov 3/ a 4/ o začiatku plynutia premlčacej lehoty dňom prijatia peňažného plnenia by bola pravdivá iba v prípade, ak by bolo preukázané, že navrhovateľ zaplatil viac, než je uvedené v zmluve, hoci sa na vyššej sume nedohodli. V takom prípade by akékoľvek plnenie prijaté nad rámec kúpnej ceny bolo možné považovať za plnenie prijaté bez právneho dôvodu, pričom o tom, že na odovzdanie takého plnenia nebol dôvod, navrhovateľ by vedel už v čase odovzdávania vyššej sumy, teda v už v roku 2008, teda nárok na vrátenie peňazí nad rámec kúpnej ceny by bol v takom prípade premlčaný.

Súd návrhu navrhovateľa vyhovel len čiastočne, a to len proti odporkyňi 1/, pričom navrhovateľ žiadal vydať bezdôvodné obohatenie aj s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne od 13. 3. 2012 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného k 1. dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže dňom 12.03.2012 nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/378/2011, ktorým bolo prejudiciálne vyslovené, že uvedené kúpne zmluvy sú neplatné, od nasledujúceho dňa (13.03.2012) vzniklo navrhovateľovi právo na vrátenie kúpnej ceny a od tejto doby súd aj uplatnený úrok priznal, keďže k uvedenému dňu bola základná úroková sadzba ECB 1 % ročne, čo po navýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje úrok z omeškania vo výške 9 % ročne.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Odporkyňa 1/ bola v konaní prevažne úspešná, navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 205.802,30 €, súd jej uložil, aby mu zaplatila len 4.315,21 Eur, preto by jej mala patriť náhrada trov konania, no túto si neuplatnila, preto jej ju súd ani nepriznal.

Odporcovia 3/ a 4/ boli v konaní plne úspešní, súd návrh proti nim zamietol, preto majú aj právo na náhradu trov konania. Odporcovia 3/ a 4/ si uplatnili titulom náhrady trov konania celkom sumu 2.664,- €, ktorá pozostávala z odmeny právneho zástupcu za 6 úkonov právnej služby á 300,- € a náhradu cestovného 864,- € za 6 ciest á 144,- €.

Čo sa týka uplatnenej odmeny právneho zástupcu odporcov 3/, 4/, túto im súd nepriznal, pretože odporcovia 3/, 4/ nepreukázali uzatvorenie dohody so splnomocneným zástupcom, podľa ktorej by mu mali platiť 300 Eur za 1 úkon a tiež súd nemohol pri priznávaní tejto odmeny vychádzať z Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pretože splnomocnený zástupca odporcov 3/, 4/ nie je advokát, súd ho preveroval cez stránku Slovenskej advokátskej komory, a zistil, že tento nie je zapísaný ako advokát v SAK. Preto súd uplatnenú odmenu za 6 úkonov právnej služby nepriznal.

Ďalej si odporcovia 3/, 4/ uplatnili náhradu hotových výdavkov za 6 ciest z Čadce do Považskej Bystrice v dĺžke 120 km, pričom 4 cesty mali byť na pojednávania a 2 za účelom štúdia súdneho spisu. Zo spisu vyplýva jeho študovanie dňa 10.03.2015 a účasť odporcov 3/ a 4/ na pojednávaní dňa 18.03.2015, 1.06.2015, 8.07.2015 a 14.09.2015, teda za preukázané má súd len vykonanie 5 ciest odporcami 3/ a 4/, resp. ich splnomocneným zástupcom. Cesty boli vykonané vozidlom AUDI s priemernou kombinovanou spotrebou 13,1 l/100km jazdiacim na 98 oktánový benzín. Uplatnená cena paliva bola 1,20 €, pričom po preverení cien 98 oktánového benzínu na stránke Štatistického úradu bolo zistené, že priemerná cena tohto benzínu bola vždy viac ako 1,20 €, no súd vychádzal z uplatnenej ceny. Amortizačný koeficient je 0,183 €/km. Podľa súdu by mala odporcom patriť náhrada za jednu cestu tam aj späť 40,82 € (nie 144,- €, ako žiadajú odporcovia) a súd im priznal náhradu cestovného za 5 ciest (ďalšia cesta zo spisu nevyplýva), čo je spolu 204,10 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v piatich vyhotoveniach.

Z podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.